

ogaa nu er Tilfældet mellem Sverig og Norge indbyrdes.

Selv om man imidlertid ikke skulde være istand til at opnaa en saadan delvis Frihandel mellem Danmark og Sverig-Norge, vilde dog en Del være bundet til Fordel for alle tre Riger, om der tilveiebragtes Toldfrihed for visse bestemte Artikler, for hvilke en saadan har særlig Betydning. Vi skulle saaledes fremhæve, at det for Danmark vilde være af Interesse, om forskjellige af vore Haandværks- og Industriprodukter, særlig af vor Lugsindustri Arbejder, kunde indføres toldfrit til Sverrig, at Korn og Kornvarer kunde indføres toldfrit til Norge, og at vor Skibsfart paa Sverig og Norge blev ligestillet med indenlandsk Skibsfart. Omvendt er der forskjellige vigtige Artikler, saasom Sern, Tømmer, Fisk og enkelte Industriprodukter, som Norge og Sverig maa antages at sætte Pris paa at kunne indføre toldfrit til Danmark, ligesom idetmindste Norge har ønsket fri Kystfart i Danmark for sine Skibe. Det er Indrømmelser, som det kunde have stor Betydning for de to andre Lande at opnaa af os, og til Bederlag for hvilke der fra deres Side burde tilstaa os tilsvarende Indrømmelser. Spørgsmaalet har saa meget større umiddelbar Interesse, som de Forandringer i vor Toldtarif, der indeholdes dels i Lovforslaget, dels i Flertallets Ændringsforslag, i meget Væsentligt imødekomme de Ønsker, der maa antages i denne Henseende at næres i vore Nabolande.

Flertallet henleder derfor Regjeringens Opmærksomhed paa dette Forhold og opfordrer den til i en nær Fremtid at aabne Underhandlinger med Sverig og Norge om Opnaaelsen af gjensidige Begunstigelser for Vareomsætningen og Skibsfarten mellem de tre Lande.

Et Mindretal (C. Hage) kan, med en enkelt væsentligere Afvigelse, i Hovedtrækkene slutte sig til Flertallet. Den afgjørende Vægt maa sikkert i Øjeblikket lægges derpaa, at der for Toldreformens Gjennemførelse tilveiebringes et brugbart Grundlag, der i de store Træk kan fremtræde som et Udtryk for Folkethingets almindelige Stilling til hele det Spørgsmaal. For at opnaa dette er det fremfor Alt nødvendigt at stræbe at forene modstaaende Anskuelser og at undgaa Splittelse paa en Uendelighed af Detailpunkter. Naar hertil yderligere kommer den særdeles korte Tidsfrist, der i indeværende Samling er levnet Folkethinget til denne Sags Behandling, maa der for den, der overhovedet ønsker at se den ført til en snarlig positiv Løsning, være den stærkeste Opfordring til saavidt mulig at lægge Waand paa sine individuelle Ønsker og Anskuelser.

Naar jeg derfor for den langt overveiende Del slutter mig til Flertallets Ændringsforslag, er det ikke, fordi jeg anser dem i alle deres Enkeltheder for lige tilfredsstillende. Særlig forekommer det mig, at der, med Hensyn til Beskyttelsen, overfor enkelte Industrier er gaaet noget mindre varmt tilbærks, end ellers gjennemgaaende har været Tilfældet, og end jeg under de forhaandenværende Tilstande anser det for ønskeligt og rigtigt. Men jeg tror, at det utvivlsomt maa erkjendes, at disse Forslag som samlet Helhed baade hvile paa sunde Principer og tillige vidne om en Bestræbelse efter at undgaa yderlige Standpunkter, en Bestræbelse, der, naar den mødes i samme Månd af Lovgivningsmagtens øvrige Faktorer, vil give Haab om endelig at kunne naa til en Gjennemførelse af denne gennem saa mange Aar paatrængende Reform.

Paa et enkelt Punkt er jeg imidlertid nødsaget til at indtage en fra Flertallet afvigende Holdning. Jeg anser det ikke for tilraadeligt, at der ved den samlede Bedtægtelse af Toldloven i sin ændrede Skikkelse og af de to dertil sig sluttende indirekte Bestatningslove bevirkes en Nedgang i Stats-